

Čitamo u Novom zavjetu kako narod nije znao prepoznati svoga Mesiju, jer nije mogao prihvatiti da je Mesija običan sin stolara, bez kraljevske počasti i svite. Da je došao na svijet bez trubli i velikih ceremonija. Ni mi ga danas ne bismo prepoznali, jer u običnom siromahu ne želimo vidjeti snagu. Posebno ne danas kad je moć, dokazana novcem, mjerilo svega. Običan komad papira kupuje sve duše svijeta. Čudno je to kako jedna obična stvar može važnija od čovjeka, napravljenog tako savršeno. Postoje granice i granice ... Neke napravljene ravnalom i dogovorom svjetskih sila, nastale spontano i ostale kao baština za koju se i krv prolije ako treba.

Zavaravamo sami sebe kad mislimo da se naše vrijeme razlikuje od vremena u kojem je živio Isus. Čak ni poslije 2014 godina, neke stvari se nisu promjenile. Koliko god da je bolna spoznaja vlastite ništavnosti i zabluda, toliko je i oslobađajuća, osviještena novim spoznajama duha. Treba samo prihvatiti vlastitu nemoć i ograničenost, da bi okamine naše vjere uspjele raskinuti okove vlastitih zabluda do čega su došli mnogi sveti i sromni ljudi.

Je li prošlo vrijeme kada je Bog poželio biti čovjekom? Jesmo li ga istjerali iz naših prostora vlasti i diktature? Tamo gdje smo posijali umjetna sjemenja i ugasili zdravo rasuđivanje, tamo gdje je komocija pregazila pola čovječanstva, gdje su izvori presušili, gdje je ropstvo moći i novca uzelo maha, Boga već odavno nema. Ostali su samo nijemi jauci.

Uspuhali se znanstvenici preuzeli stvaranje u svoje ruke, snažno se odupirući smrti kao konačnom kraju. Zamišljaju ljude po mjeri, spremaju genetski modificiranog čovjeka kome će čula biti ugašena, koji će imati programirano rasuđivanje i biti savršeno sredstvo za manipulacije manjine.

Prije nešto malo više od dvije tisuće godina Bog je poželio i sebe očovječiti i roditi se iz utrobe žene. Biti Djetetom, dati se potpuno za nas. Pjesma te ljubavi čuje se i danas u odjecima

